

Jus Canonicum Practice Explicatum, Seu Decisiones Casuum

Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos, & ad consuetum
Referendi modum accommodatæ. Opus Novum

Complectens alteram Decretalium medietatem, videlicet nonaginta duos
Titulos, à Titulo XX. libri III. de Feudis usque ad finem

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1734

Quæstio I. An valeant Sponsalia clandestina?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62204](#)

lenz, ut secum ad aliam remotionem Universitatem aufugeret, in qua ipse Justiniani placita audire aggressus per aliquod tempus usque Juris studio aliquam nabant operam, data occasione Matrimonium cum sua Helena contracturus, ac postmodum redditurus vel ad priorem Academiam vel in patriam. Quia verò & hīc invénit obitacula, moræ impatiens omissis denuntiationibus copulari Matrimonio statuit. Hanc in rem commoda ipsi visa est hīc occasio: novar, Parochum loci certo die peregrinaturum ad sacram B.V. ædicalam haud procul ab urbe, in alienatamen parochia existentem, ibique Missam lecturum. Huc igitur & ipse cum sua Helena & quibusdam socijs se confert, audit Sacrum, eoque finito, antequam Parochus altari recederet, eum sic affatur, plenum Reverende Domine Paroche, representem Helenam accipio in coniugio, ista verò, ut erat instructa, subiuxit: & ego pariter accipio in coniugio meum presentem Paridem. Parochus hīc audiens cohorruit, & protestatus est contrā, se nolle esse testē, dicitans, nec esse posse idoneum, quia non commoratur in propria parochia. Jam

Quæritur 1. an Sponsalia clandestina valeant? 2. an Matrimonium culpabiliter omissis denuntiationibus? 3. An Paris & Helena fuerint parochiani, ut respectu ipsorum Parochus hujus urbis in ordine ad Matrimonium non clandestinè contrahendum, & ad illud solennizandum, fuerit legitimus. 4. an ex eo, quod parochus sit invititus, & protestetur contra officium testis. 5. & quod sit extra parochiam constitutus, non reddatur Matrimonium clandestinum, consequenter invalidum.

QUÆSTIO I.
An valeant Sponsalia Clandestina?
 Qua-

Quamvis aliqui apud Sanchez l. 1. de Matrim. d. 12. n. 6. dicuntur negasse 1. propter l. 16. ff. de Sponsal. ubi habetur prohibitus nuptijs etiam prohiberi Sponsalia; consequenter, ubi quis redditur a Jure inhabilis ad Matrimonium, etiam ad Sponsalia inhabilitatus esse censetur: atqui Tridentinum reddidit inhabiles fideles ad clandestinè contrahendum Matrimonium: ergo & ad Sponsalia clandestinè, nimis sine Parochio & testibus, contrahenda. 2. De Jure Civili requiritur saltem consensus parentum ad valorem Sponsalium. l. 7. §. 1. ff. eod. Imò quia Matrimonium sine consensu parentum contrahitur illicite, Sponsalia sine consensu parentum, & ceterus clandestina, valere nequeunt, cum alias daretur obligatio ad illud.

Sed communis & certa est sententia, ad valorem Sponsalium non requiri praesentiam parochi & testium, adeoque clandestinè inita valere, è quod nec Jure Naturali sint irritata, ut clarum est, nec Jure Positivo Ecclesiastico, quod solum in ordine ad regulanda Sponsalia, non Jus Civile, attendendum est. Neque satis & universaliiter probatur necessitas consensus parentum.

Ad l. 16. cit. aio, eam utpote à Legislatore Civili, cui nulla in Matrimonium, utpote in nova Lege

Sacramentum, consequenter & in Sponsalia quoad valorem regulanda est potestas, profectam non esse attendam: deinde juxta communem, etiam Acatholicon cum Brunem, ad d. l. n. 2. intelligenda est illa lex de casu, quo eadem & Sponsalium & Matrimonij est ratio: sed hic non est eadem ratio Sponsalium, utpote quæ, licet valent, varie tamen adhuc dissolvit possunt, non item Matrimonium semel valide contractum: nec ex Sponsalibus clandestinis illa gravis incomoda in Rem publicam proveniunt, quæ ex Matrimonio clandestino. Tridentinum præcise de Matrimonio clandestino in sua lege irritante loquitur. Trid. s. 24. t. 1. de Ref. Matrim. ergo ad Sponsalia clandestinè contrahenda neminem reddidit inhabilem; partim quia lex irritans est odioſa, & ideo ad Sponsalia non extendenda: partim quia in Sponsalibus est dispar ratio. Ad l. 7. cit. ubi requiritur ad valorem consensus parentum, iterum dico, ipsi nullam esse vim apud Catholicos, apud quos certum est nihil potestatis competere Laicos in ordine ad statuenda impedimenta Matrimonij & Sponsalium. Jus Sacrum vero non irritat Sponsalia sine consensu parentum inita, imò satis aperte pro validis habet, dum in Trid. l. cit. etiam ipsum Matrimonium, ut cetero major sit libertas in electione statutus, quæ pugnat etiam in

in sponsalibus, validum esse sine consensu parentum clare decidit. Idque confirmat universalis praxis. Sponsalia sine consensu parentum inita non obligant ad Matrimonium pariter sine consensu parentum (nisi parentes hunc iustè negarent) contrahendum, sicut sine parocho & testibus inita non obligant ad taliter quoque contrahendum Matrimonium. Id fateor, quod si patentes omnino justam Matrimo-

• 69.

QUÆSTIO II.

An Matrimonium denuntiationibus malitiosè omissis initum valeat?

Et Menochius vol. I, cons. 69, n. 69, seqq. cum gl. Host. & Felicino valorem admittat 1. propter e. 64. de R. J. in 6. ibi: que connaqui sunt, debent utique pro infectis haberi, cui l. non dubium s. C. de Legib. concordat. 2. propter Tridentinum, quod s. 24. & 1. de Ref. Matrim. non alter tribuit potestatem Parochis assistendi Matrimonii per verba, quibus denuntiationibus facitis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, & celebrationem Matrimonij in facie Ecclie procedatur. Notetur quoque (R. P. Pichler Decis. T. 2.)

Ablativus absolute positus (denuntiationibus satis) qui importat conditionem sine qua non. l. 109. ff. de condit. & demonstr. conditio autem importat formam. l. 44. l. 55. ff. eod. sed non observata formam vitiat & nullus est actus. l. 1. in fin. ff. de insp. Vent. ergo omissis denuntiationibus contractum Matrimonium juxta Trid. est clandestinum & nullum.

At vero rursus certa & communis est sententia in oppositum; quia nec Jus Naturale aut Divinum,

Y

sc